

[P. C. Petersen.]

til Raadighed, som er nødvendige til disse Indkøb, og det til Trods for, at Lagrene bugner baade af Kød og af Flæsk, kort sagt af alle Landbrugsprodukter. Men jeg beklager samtidig, at det danske Flæsk, som var Nationalret gennem mange Aar for den mindre bemidlede Del af Befolkningen sammen med Brød og Kartoffler, nu er taget fra den, altsaa ikke Brødet og Kartofflerne, de blev tilbage, men at Sulet, Flæsket, som var paa Bordet til Mand, Kone og Børn og var den staaende Nationalret, nu er fjernet fra de fattiges Bord, og at det er paa de riges Bord, man finder en saadan Anretning, naar det er Spisetid.

Den højtærede Socialminister maa imidlertid af mine Udtalelser kunne forstaa, at jeg netop er inde paa det rigtige her, og at jeg udtaler en dybtfølt Beklagelse af, at man ikke er i Stand til, ej heller den højtærede Socialminister, at skaffe Penge til at linde lidt paa Lagrene her i Landet og fordele dem til den fattigste Del af Befolkningen. Jeg kunde ønske, at den højtærede Minister i sine Bestræbelser for at komme den fattigste Del af Befolkningen til Hjælp, fik Nøglen til disse mægtige Lagre af Kød og Flæsk og fik Lov til at foretage en delvis Fordeling af de Lagre, som vi ved findes her i Landet i Overflødighed. Jeg har nu hørt noget om i Dag, at et æret Medlem af dette Ting, som tillige er Præsident for Landbrugsraadet, for Tiden er i Underhandlinger med Udlandet for dog at faa afsat en Del af vore overflødige Landbrugsvarer der. Hvis det er ham, som har taget Nøglen med sig, forstaar jeg godt, at den højtærede Socialminister paa Forhaand opgiver at faa den hentet tilbage. Jeg er jo ikke sikker paa, at man kunde gøre et Bytte med Nøglen til Danmarks Rigdomme af Kød og Flæsk og andre Landbrugsprodukter ved at sende det ærede Medlem Valutaloven, som den nu bliver vedtaget i Løbet af kortere Tid; jeg er ikke sikker paa, at den for hans Vedkommende kunde gøre den samme Nytte, som Nøglen til disse Lagre kunde gøre den højtærede Socialminister.

Gunnar Fog-Petersen: De Priser, der her diskuteres, er jo ikke nogen Hemmelighed, de offentliggøres Uge for Uge, Dag for Dag, over hele Landet, og gennem Aarene findes de offentliggjort i statistiske Tabelværker. Det staar enhver frit for at sammenligne Priserne før Krigen, under Krigen, efter Krigen og nu, og enhver kan saa drage sine Slutninger. Hvad den ene

kaller for høje Priser, kalder den anden for lave Priser. Det plejer at være saaledes, at den, der skal købe, finder, at Priserne er høje, og at den, der skal sælge, finder, at Priserne er lave, og fra denne Regel er der næppe mange Undtagelser. Men at kalde Priserne høje i Øjeblikket sammenlignet med, hvad der har været gældende her i Landet i den sidste halve Menneskealder, naar bortses fra Aarene fra 1930 og til nu, kan ikke lade sig gøre, hvis man vil holde sig til Virkeligheden.

Til den højtærede Socialminister vil jeg sige, at naar jeg har slaaet ned paa § 5, Stk. 1, er det ikke helt saa tilfældigt, som den højtærede Minister syntes at formode. Vi har jo her i Laadet udfoldet Bestræbelser for baade igennem Lovgivningen og gennem Administrationen at faa vort Bødesystem indrettet saaledes, at Bøder betales i Forhold til den dømtes Evne til at betale, saa at Virkningen af Bøden skulde blive nogenlunde ens i de Tilfælde, hvor den Brøde, man vil straffe, har været den samme. Men i en hel Række Lovbestemmelser er Minimum for Bøderne sat saa højt, at man, naar man idømmer Smaafolk rundt om i Landet Minimumsbøden, da kommer til at ramme dem forholdsvis meget haardere, end det egentlig har været tilsigtet, og det er mig bekendt, at vore Politimestre ofte befinder sig i en meget vanskelig og for dem pinlig Situation, naar de efter Loven skal idømme Folk Bøder, men ikke kan komme saa langt ned, som de vilde finde rimeligt, fordi de ser, at hvis de idømmer Mindstebøden i det foreliggende Tilfælde, kommer det til at ramme den paa-gældende Familie langt haardere, end Meningen har været. Derfor henstiller jeg til den højtærede Minister og hans Kolleger at tage under Overvejelse ved fremtidige Udarbejdelser af Lovforslag, hvori der findes Bødebestemmelser, at sætte den laveste Grænse længere ned, end Tilfældet er i dette Lovforslag og i mange andre, som vi har til Behandling her i Tinget.

Socialministeren (Steincke): Maa jeg sige til den ærede Ordfører for Venstre (Nielsen Mann), at der ikke findes og vist aldrig har været noget Parti, som ikke selv hævdede, at det stod paa et retfærdigt Grundlag. Det kunde derfor heller aldrig falde mig ind at protestere imod, at den ærede Ordfører for Venstre kaldte Venstres Fordelingsgrundlag retfærdigt — det vilde vi kunne diskutere Resten af Aaret uden at kunne blive enige derom —, men hvad